

1ο Διεθνές Συνέδριο στην Κλασική Ψυχανάλυση
26, 27, 28 Απριλίου 2013
Αθήνα
`Σεξουαλικότητα και Διαστροφές`

Τίτλος Εργασίας
Προς Τι το Σεξ?

Περίληψη
Του Βασίλειου Μαούτσου

Η έλλειψη σεξουαλικής δραστηριότητας δεν είναι κατάσταση απειλητική για τη ζωή. Κι` όμως στις πολιτισμένες κοινωνίες η κάθε μορφής ενασχόληση με το σεξ υπερβαίνει κατά πολύ κάθε τι αντίστοιχο. Πρόκειται για την μοναδική βιολογική λειτουργία που απαιτεί την συμμετοχή ενός δευτέρου ατόμου και συνεπώς η όποια σημασία της υπερβαίνει το άτομο. Η σεξουαλική λειτουργία συνιστά δραστηριότητα η οποία εμπλέκει καθοριστικά την `συναισθηματική` διάσταση του ατόμου σε βαθμό ώστε ενδεχόμενη `συναισθηματική` ακαταλληλότητα να καθιστά την σεξουαλική πράξη μη πραγματοποιησίμη. Η σεξουαλική δραστηριότητα μπορεί να λαμβάνει χώρα άκρως επιτυχώς ως προς τον σκοπό μέσω ανατομικά παντελώς άσχετων περιοχών του σώματος. Τέλος, ακόμη κι` όταν η σεξουαλική πράξη δεν πραγματοποιείται το σεξ παραμένει ως `φαντασιακή` προοπτική προκαλώντας διεγερτικού τύπου αντιδράσεις που έχουν την ικανότητα να προσδώσουν τεράστια ικανοποίηση κοινωνικού, οικονομικού, πολιτιστικού, πολιτικού ή, εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Κατόπιν όλων αυτών δημιουργούνται ευλόγως τα ερωτήματα περί του τι είναι επιτέλους το σεξ, πως γίνεται το σεξ και από πού γίνεται το σεξ. Εν τέλει, ποια είναι η επιστημονικά τεκμηριωμένη χρησιμότητά του στην κλινική πράξη και τι υποκρύπτουν οι ιδιομορφίες του. Η ψυχανάλυση εξ αρχής και επιμόνως προσπάθησε να επιστήσει την προσοχή της κλινικής κοινότητας και κάθε ενδιαφερομένου επί ψυχιατρικών θεμάτων στην ιδιαιτερότητα του σεξ και στην αιτιολογική σχέση σεξουαλικότητας και ψυχικών παθήσεων αλλά με πολύ πενιχρά αποτελέσματα. Προφανώς, το σεξ πέραν των άλλων ενέχει και μία φοβική διάσταση που αγγίζει όλο το φάσμα της κοινωνικής διαστρωμάτωσης περιλαμβανομένων και των επιστημόνων. Υποθέτουμε ότι η `λιβιδινική ενέργεια` η οποία αποτελεί την κινητήριο δύναμή του σεξ θα πρέπει να βρίσκεται σε ένα εξαιρετικό πλεόνασμα για να μπορούν όλες αυτές οι ιδιομορφίες να δημιουργούν ακόμη και ψυχικές νόσους. Αν αυτό συμβαίνει τότε κάθε προσπάθεια να εξηγηθεί η σεξουαλικότητα με όρους απλής λογικής που αποκλείει την πρωτοκαθεδρία του `συναισθήματος` δημιουργεί συνθήκες χάους και αποτυχίας. Στην ψυχαναλυτική κλινική πρακτική το πλήθος των `συναισθημάτων` συναρτάται άμεσα με τις `φαντασιώσεις` των ψυχικά πασχόντων και τα θεραπευτικά αποτελέσματα έρχονται ως αποτέλεσμα της συνειδητής αναβίωσης του πολυδιάστατου σεξουαλικού ενστίκτου.